

دومینوی ویرانگر گازوئیل در خیابان های جهان

تاوان جهانی حماقت وجنایت آمریکا

سرمقاله

در بندر فوس سورمر در جنوب فرانسه، ماهیگیرانی که هر بامداد برای صید راهی دریا می شدند، طی روزهای اخیر انبار سوخت را بستند. در آن سوی دنیا، رانندگان اندونزیایی موتور بی بنزین خود را تا نزدیک ترین جایگاه هل می دهند. قایق های ماهیگیری فیلیپین در بندر مانده اند، چون صاحبانشان توان خریدن گازوئیل ندارند. در حاشیه بزرگراه حسکه ـ دیرالزور در سوریه، لاستیک می سوزد و دود آن از دور پیداست. این تصویرها که در گوشه گوشه جهان در حال نقش بستن است، از یک ریشه می آید؛ نفی که بیش از ۱۰۰ دلار برای هر بشکه معامله می شود و دلیل آن جنگی است که ماه هاست در غرب آسیا به واسطه جنایات آمریکا ادامه دارد.

ردیابی این دومینوی ویرانگر نشان می دهد که چگونه نامنی در گذرگاه های استراتژیکی چون تنگه هرمز و باب المندب، به بحرانی عمیق در قالب گرانی «گازوئیل»، به عنوان موتور محرک و پنهان اقتصاد، تبدیل شده است. در شرایطی که دولت ها در مواجهه با دوراهی دشوار مهار قیمت ها و کنترل اعتراضات مردمی مستأصل مانده اند، جایگاه ویژه و اهرم های فشار ژئوپلیتیک ایران در این شطرنج پیچیده بیش از پیش نمایان می شود.

وقتی واشنگتن تصمیم گرفت ثبات منطقه غرب آسیا را به بازی بگیرد، شاید محاسبه نمی کرد که شعله های

این تنش، تنور اقتصاد جهانی را تا مرز انفجار داغ کند. این معادلات به روشنی ثابت می کند که مهار آتش درگیری های منطقه ای، ضرورتی گریزناپذیر و حسابگرانه برای نجات اقتصاد جهانی است. بنزین برای افکار عمومی چهره ای آشناست، اما این گازوئیل است که در سکوت، بار سنگین اقتصاد را به دوش می کشد. به تعبیر لوئیس کونتراس کولیندرس، رئیس کنگره گواتمالا، گازوئیل موتور محرک اقتصاد است و گرانی آن مستقیم بر سفره مردم و قیمت نان و مرغ می نشیند.

امروز در سراسر آمریکای لاتین و آسیا، این موتور به پت پت افتاده است. در گواتمالا، خودروها در خیابان های ویلا نووا در آتش می سوزند و در بولیوی، کشاورزان خشمگین از دو برابر شدن قیمت سوخت، جاده ها را بسته اند. مؤسسه کارنگی گزارش داده است که در کنیا، ترکیب کشنده گرانی سوخت و جهش قیمت کود شیمیایی، زخم های کهنه تورم و بیکاری را عمیق تر کرده است. در آسیا نیز اوضاع تعریفی ندارد. ماهیگیران خلیج مانیل در فیلیپین توان خرید سوخت برای قایق هایشان را ندارند. یک راننده اتوبوس فیلیپینی با تلخی به سی ان ان می گوید پانزده ساعت کار روزانه، فقط خرج یک وعده غذا را می دهد و یارانه ۸۰ دلاری دولت هم دردی را دوا نمی کند.

کارگران صراحتاً انگشت اتهام را به سوی آمریکا

گرفته اند. جروم آدونیس، رهبر اتحادیه های کارگری، فریاد می زند که گرچه بمب های آمریکا روی سر آن ها نمی ریزد، اما تاوان این تجاوز با فقر و گرسنگی از جیب مردم پرداخت می شود.

در سوریه، تبعات این بحران و تعمیرات پالایشگاه بانپاس، دولت را مجبور کرد قیمت گازوئیل را حدود چهل درصد افزایش داده و به ۱۷۵ لیتر (۱.۴۳ دلار) برساند. نتیجه این تصمیم، شعله ور شدن نارضایتی ها بود. معترضان به جای دستمزد بالاتر، سوخت ارزان تر طلب می کنند.

با این حال، ساده انگاری است اگر گمان کنیم ترکش های این بحران تنها بر پیکر اقتصادهای شکننده نشسته است. بومرنگ ماجراجویی واشنگتن حالا به

خیابان های اروپا و آمریکا بازگشته است. در فرانسه، قیمت گازوئیل از مرز بی سابقه ۲.۳۸ یورو گذشته و یارانه ۳۵ سنتی دولت نیز نتوانسته خشم کامیون داران را فروبنشاند؛ تا جایی که کاخ الیزه برای بررسی وخامت اوضاع، نشست اضطراری برگزار کرد. در پرتغال، رانندگان با حرکت آهسته و بوق های ممتد روی پل «۲۵ آوریل» لیسبون و مسدود کردن پالایشگاه سینس، ترافیک های فلج کننده ساختند و معترضان تا در خانه لوئیس مونته نگرو، نخست وزیر، در شهر اسپینیو پیش رفتند. هشدار اتحادیه آتش نشانان پرتغال نشان می دهد که حتی نهادهای امدادی نیز

#اعتراف پژوهشگر سیاست های انرژی چتم هاوس لندن

تنگه هرمز دیگر به قبل از جنگ برنمی گردد

دونالد ترامپ در حال تبلیغات گسترده ای است که این گزاره را بین رسانه ها بتواند مطرح کند که تنگه هرمز چندان مشکل امنیتی بزرگی نیست و اساساً خیلی برای آمریکا تبعاتی نداشته است. اما حتی رسانه ها و مراکز فکری غربی نیز معتقدند تحولات تنگه هرمز فقط یک بحران امنیتی در مسیر انتقال نفت نیست؛ نشانه هایی وجود دارد که این بحران می تواند قواعد اقتصادی و ژئوپلیتیکی منطقه را تغییر دهد. نیل کوبلیام، پژوهشگر سیاست های انرژی و جغرافیای سیاسی در چتم هاوس لندن، با اشاره به وخامت شرایط امنیتی منطقه تأکید کرده است که آمریکا احتمالاً هنوز از ابعاد پیامدهای این وضعیت آگاه نیست. به گفته او، مسئله تنها قیمت نفت نیست و آنچه در تنگه هرمز رخ داده، یک «تغییر ساختاری» است؛ به همین دلیل بازگشت به شرایط پیش از آغاز جنگ علیه ایران در ۲۸ فوریه دیگر امکان پذیر نیست.

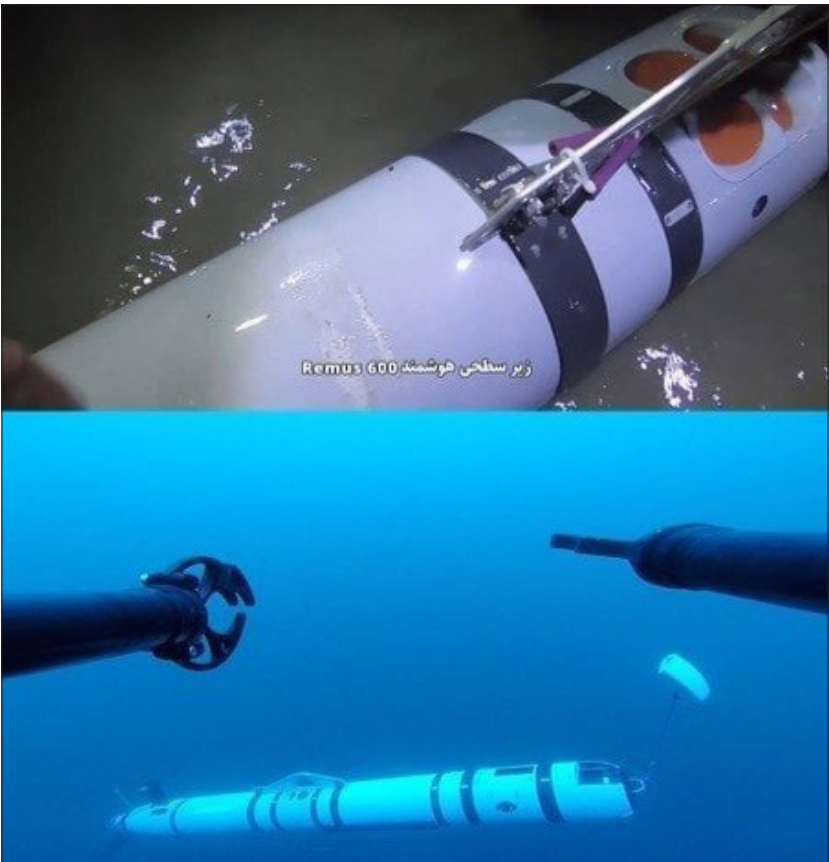
اهمیت این هشدار زمانی بیشتر می شود که پیامدهای آن برای عربستان را در نظر بگیریم. اختلال در هرمز می تواند درآمد های این کشور و اعتماد سرمایه گذاران را تحت تأثیر قرار دهد و تصویر عربستان به عنوان یک قطب باثبات تجاری و مالی را با چالش مواجه کند.

به این ترتیب، هرمز دیگر فقط یک گذرگاه حیاتی انرژی نیست؛ به نقطه ای تبدیل شده که می تواند معادلات اقتصادی و امنیتی منطقه را برای سال ها تغییر دهد.

قاب

شکار دومین زهیاد ارتش تروریستی آمریکا در تنگه هرمز

نیروی دریایی سپاه برای دومین بار زهیاد پیشرفته ارتش تروریستی آمریکا را که به منظور جاسوسی در تنگه هرمز فعالیت داشت با اقدام پیچیده اطلاعاتی و جنگ الکترونیک به دام انداخت. این زهیاد از نوع یکی از زیرسطحی های هوشمند و پیشرفته با نام Remus 600 «ریموس ۶۰۰» بوده که توسط رزمندگان نیروی دریایی سپاه به غنیمت گرفته شد.

آمریکاشناسی

دشمنی آمریکا با انقلاب؛ تا بازگشت سلطه ادامه دارد

کسانی که امید میبندند به اینکه بنشینیم با آمریکادر فلان مسئله مذاکره کنیم و به یک نقطه ی توافقی برسیم - یعنی مایک تعهدی نکنیم، طرف مقابل هم یک تعهدی بکند - از این غفلت میکنند که ما ناگزیر باید به همه ی تعهد های خود عمل کنیم [اما] طرف مقابل با طرق مختلف، با شیوه های مختلف، با خدعه، با تقلب سر باز میزند و به تعهد هایی که کرده است عمل نمیکند. این چیزی است که ما امروز در مقابل چشم خودمان داریم می بینیم؛ یعنی خسارت محض. اما مسئله از این هم بالاتر است... در این منطقه ای که مازندگی میکنیم - منطقه ی غرب آسیا - کشور عزیز شما ایران، گل منطقه است... این گل منطقه یک روزی یکجاو به طور کامل در قبضه ی آمریکا بوده است و هر کاری آمریکایی ها میخواستند نسبت به این کشور و در این کشور انجام بدهند میکردند؛ غارت میکردند، ثروت هایش را میبردند... انقلاب آمده است این کشور را از پنجه ی آنها بیرون کشیده، [لذا] کینه ی انقلاب از دل سیاست آمریکا خارج نمیشود. آن وقتی دشمنی اینها تمام میشود که بتوانند همان سلطه را بار دیگر در این کشور تجدید کنند؛ هدف این است و دنبال این هستند. البته سیاستمداران، دیپلماتد، کار سیاسی را بلدند و میدانند هر هدفی و مقصودی یک راهی دارد و باید بتدریج حرکت کرد و از راهش وارد شد؛ دارند این کار را میکنند. ما باید چشممان باز باشد، ما باید حواسمان جمع باشد. ۱۳۹۵/۰۱/۰۱

نکاتی برگرفته از مباحثی نظری و تجربی رهبر شهید انقلاب درباره آمریکا